

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

בשורה מרנינה וקידוש שם שמים:

בעקבות התקנות החדשות לתלמודי התורה, התעוררות נרחבת שלא לחתום על הרשיון להפעלת הת"ת

מנהל ת"ת "חדוות יעקב" ירושלים - הרה"ג רבי ישי שילוני שליט"א, בדברי הסברה מקיפים אודות סכנת התקנות החדשות והתהליך החמור שהחל להתבצע בתתי"ם, מה שמביא למסקנה כי אין מנוס מלנהל את התתי"ם בעצמאות גמורה, למען המשך קיום הדורות בדרך התורה.

זה כותב כי ענין זה הוא "עיקר העיקרים שכל היהדות תלויה בה שישאר לנו איזה שריד מהבתים שמגדלים בהם תורה..."

ועתה פתח פיו בחכמה הרה"ג רבי ישי שילוני שליט"א מנהל הת"ת "חדוות יעקב" בשכונת רמות בירושלים, העומד תחת נשיאותו של הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א, שלא הסתפק אך בציות מוחלט להוראת מורו ורבו שליט"א, אלא אף יצא לבאר את הדברים בטוב טעם ודעת (ראה עמודים הבאים), ובודאי כאשר הדברים יוצאים מלבו של אדם שמבין היטב מה היא המשמעות של סירוב לחתום, ומה הוא המחיר של צעד נאצל זה, הדבר מהווה דוגמה אישית חיה ומחייבת מאין כמותה. וראויין הן הדברים למי שאמרו.

ומכאן תצא הקריאה לשאר מנהלי תלמודי התורה - כ-250 במספר! אשר תחת דגלם חונים כ-40,000 ילדי חמד, עתידה של היהדות החרדית בארה"ק - שעדיין לא עשו את הצעד המתבקש: האיזונו לבת קול היוצאת מהר חורב וזועקת בקול גדול ולא יסף - "אל תגעו במשיחי! - אלו תינוקות של בית רבן".

זכרו נא כי בידכם הופקדו ארבעים אלף נפשות! ואותם ארבעים אלף, בדור אחד בלבד נוסף, הרי שמדובר במאות אלפים בניו יקריו של אבינו שבשמים! האמנם תמורת תקציבים, תפקירו את כל אלו?! האם תוכלו לומר "ידינו לא שפכו את הדם הזה?" האם תוכלו לומר "עינינו לא ראו", כאשר הדברים ברורים דיים?

שקילו טיבותיך ושדיא אחיזורי (נטולה טובתך ומוטלת על הקוצים - רש"י), ולמרות הקושי שבדבר, הם מקדשים שם שמים ואינם נכנעים לתכתיבי משרד החינוך.

בתקופה שלנו זה בהחלט נחשב לנסיון, אך עלינו לזכור שזהו נסיון "יחסי", כלומר ביחס למה שקורה סביב - המוסדות שכן כורעים ברך ונכנעים לכל גחמה של משרד החינוך והמחוז החרדי והופכים את תלמודי התורה הקדושים אשר יסודתם בתקנת רבי יהושע בן גמלא, והם הם עתידו של עם ישראל הנאמן לה' ולתורתו הק', למוסדות ממשלתיים לכל דבר וענין, כאשר כל תזוזה תהא מעתה לפי הוראותיו המלאות של משרד החינוך, החל מתהליך הרישום וקבלת תלמידים ועד לתכני הלימודים והפיקוח ההולך ומתהדק מיום ליום.

באם נחשוב על הדברים לאמיתן, הרי שאין כאן שום נסיון, שהרי במה אנו עם ישראל הנאמן לתורה, אם לא נוותר על הכל על מנת להנחיל לצאצאינו ולדורות הבאים את דרך ה'. וכי יהיה זה נסיון באם המסיון יעמיד בפנינו ברירה לקבל מידי חודש בחדשו הון עתק, תמורת בעלות על הת"ת?! וכי לא על כך התכוון רבן של ישראל מרן הגרי"ז מבריסק זיע"א במכתבו ע"ד החדרים שתחת סמכות הממשלה כי הדבר הינו "סוף השמדת התורה!" וכותב שם כי "כל בתי הספר ובתי הת"ת בארץ נהפכו לבתי ספר של הממשלה אשר אין תקוה בהם שמהם תצא תורה..." ובמכתב נוסף בענין

בשורה מרנינה וסיפוק רב בקרב הציבור התורני בארה"ק, לנוכח התופעה המפעימה בשבועות האחרונים כאשר כמה וכמה תלמודי תורה עם כיתות הגן שעל ידם ברחבי הארץ, קמו ועשו מעשה, ומיאנו לחתום על הרשיון לשנה"ל הבעל"ט, צעד שמשמעותו התנתקות מוחלטת מהתלות בתקציבי משרד החינוך.

צעד זה נעשה בעקבות הידיעות הקשות על שינוי המצב החוקי של התתי"ם, מה שהביא את מנהלי התתי"ם הנכבדים שעשו את הצעד המרומום, להבנה כי לא ניתן להמשיך כבעבר בשופו"א, לנהל את הת"ת תחת מרות משרד החינוך.

כזכור וכפי שפורסם בגליונות הקודמים, התפרסמה אף הוראתו של ראש ישיבת "קול יעקב" הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א, שתחת נשיאותו פועלים מספר תלמודי תורה - בהוראה ברורה וחד משמעית כי "אין לחתום על הרשיון בשום אופן" גם במחיר הפסקת התקציבים.

מאז ומעולם היה פשוט וברור, שכל ההסכמה לקבלת תקציבים, היא אך ורק כל עוד אין בתמורה לכך דרישות מטעם המדינה ומשרד החינוך שלה, לשינוי כל שהוא. אך לדאבון לב בשנים האחרונות דבר זה כבר אינו מובן מאליו, אבל בכל זאת מול תקנות חדשות של חוק החינוך, הכובשים לחלוטין את התתי"ם לבעלות משרד החינוך, קיימים מוסדות חינוך ותיקים, שאינם נרתעים מלומר

דברי הסברה אודות התקנות החדשות

מאת הרה"ג רבי ישי שילוני שליט"א

מנהל תלמוד תורה "חדוות יעקב" ירושלים

שהמנהלים חותמים ברשיון על התקנות, אני מתחייב' כך וכך, והם לא יודעים בכלל על מה הם מתחייבים. זה דומה למי שחותם על ערימת מסמכים בבנק על דפים שהוא לא מעיין בהם, לעולם הוא לא יוכל לומר: לא חתמת! הוא חתם על הכל.

ונסכם את הבעיות החמורות של התקנות ב-3 נושאים שמהם מסתעפים פרטים רבים.

הנושא הראשון: "תכנית הלימודים"

שינויים והוספות בלימודי החול בת"ת

לפי מה שכתוב בתקנות, אנו חייבים מכאן ואילך ללמד בת"ת 55% מהתכנית הכללית הבסיסית של משרד החינוך (מה שנקרא בגירסה הקודמת - "תכנית הליבה"). במסמך שמצורף לתקנות יש רשימה מה נכלל בחובה זו. אבל אני רוצה להקדים ולהצביע על דבר חמור ביותר; הם כוללים את לימודי התנ"ך בתור 'לימודי חול'! זאת אומרת, שגם אם נלמד תנ"ך על 'טהרת הקודש' הם החליטו שזה יהיה נחשב "לימודי חול"! מי שעשה את זה והכניס את לימוד התנ"ך בתור לימודי חול, פשוט לקח את התנ"ך והפך אותו להיות "ספר תורה שכתבו מין", ח"ו! איך אפשר לדבר על תנ"ך כלימודי חול?!

להלן רשימת המקצועות שאנו חייבים ללמד על פי התקנות: "עברית, מתמטיקה,

לפני כשנתיים עבר חוק חדש. בחוק החינוך, הוכנס סעיף חדש שבעצם מרוקן את כל המושג "מוסד פטור". למרות שהם עדיין מכנים את התנ"י"ם בשם "מוסדות פטור", למעשה הם מחייבים אותנו בכל הדברים וכפי שיוסבר בהמשך.

כל חוק כדי לממש אותו יש לו 'תקנות' שהם בעצם המנגנון שמסביר בדיוק למה החוק התכוון. זה תהליך שנעשה ע"י המשרד שממונה על החוק, יש לו חוות דעת של היועץ המשפטי של המשרד, וכו'. בתקופה האחרונה השלימו את התקנות של החוק החדש, הכל עבר - ולא נאריך כאן 'בהשראה' של מי זה עבר, מי תמך בזה, או מי יזם, וכו' וכו' זה לא הנושא כעת - נסביר את מה שקורה במציאות.

'התקנות' לחוק נחתמו ע"י שר החינוך כבר לפני כ-3 חדשים. שאלתי מנהלי תנ"י"ם האם ראייתם את התקנות? והם ענו לי: לא! לטענתם משרד החינוך מעולם לא שלח להם את התקנות. וזאת אמת, גם אנחנו לא קיבלנו בשום דרך את התקנות עצמם, רק ראינו תמיד אזכור שלהם.

אנחנו בחסדי ה' התאמצנו, והגיעו לידינו כל המסמכים, התקנות עם כל ההסברים וכו'. אני חושב שהסיבה לכך שהרבה מהמנהלים לא ראו אותם, זה חלק מתרגיל הסחה שלהם,

תלמוד תורה "חדוות יעקב" הוקם לפני 15 שנה, בהוראתו ובהכוונתו של הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א, ראש ישיבת קול יעקב. זהו ת"ת לבני תורה ספרדים מיוחד מאד. כמוכב, מאז הקמת החיידר ועד היום, אנחנו מנהלים את הת"ת אך ורק במתכונת של "מוסד פטור", מה דמיתקרי 'חיידר' כפי צורתו האמיתית.

לפני עשרות שנים היו רבים ששלחו את ילדיהם למוסדות שהיו תחת שליטת משרד החינוך, בהם למדו אצלנו אנגלית, גיאוגרפיה, התעמלות ומקצועות נוספים, ב"ה אנחנו זוכים שבנינו כיום מתחנכים במתכונת של החיידרים, בדרכים טהורות ובלי לימודי חול מיותרים. למעט דברים בסיסיים בלבד, כפי שהונהג עפ"י גדולי התורה בדור הקודם.

המושג "מוסד פטור" מעוגן בחוק עוד משנת תש"ט, בעת שכל המוסדות נכנסו תחת סמכות המדינה. "מוסד פטור" כמשמעו בחוק, היינו שיש 'פטור' שפותר את ההורים מ"חוק חינוך חובה", כלומר מלשלוח את ילדיהם למסגרת לימוד רשמית, והם יכולים לשלוח את ילדיהם למוסד חינוך שפטור מההוראות של משרד החינוך ומקבלת רשיון, למרות שהם מתוקצבים ע"י המדינה באופן מינימאלי לפי הכללים שלהם.

הנגיסה בחוק הזה נעשתה כבר לפני כ-10 שנים ויותר, באופן בלתי חוקי, כאשר מנהלי התנ"י"ם נדרשו לחתום על קבלת רשיון להפעלת הת"ת. זוהי הוראה שהיתה שייכת עד אז רק למוסדות 'רשמיים' ואז התחילו לדרוש את זה גם מ"מוסדות הפטור". וידועים המכתבים של גדולי התורה ששללו את זה אז, וכאן לא נסקור את כל הפרטים.

לתקנה 1-

יקבע בהגדרות את המונח לימודי חול כמקצועות הלימודים הכלליים בתכנית היסוד ובהם שפה עברית, מתמטיקה (חשבון), שפה נוספת, תנ"ך, טבע, היסטוריה, חינוך מורשת, ופעילות גופנית.

תוכנית הלימודים החדשה הנדרשת מהתנ"י"ם - הופכת אותם לבתי ספר לכל דבר ועניין!

יכול להראות איך שבהודעות שאנחנו מקבלים מהמפקח של "המחוז החרדי", יש כל הזמן את הנושא הזה של 'הסמכת מורים'. בביקור של המפקח אצלנו בת"ת - בין השאלות על הדברים הטכניים וההיגייניים של הת"ת - הוא שאל האם יש לנו 'מורים מוסמכים'. עניתי חד משמעית: אין לנו, ולא יהיו לנו!

ולעצם הנושא אני רוצה לומר מניסיון של הרבה שנים, שהמלמדים ב'חדרים' לא צריכים 'הסמכה' חיצונית. כאשר באמת משקיעים את כל הלב איך ללמד - אז יודעים ללמד! אני ב"ה לא למדתי שום דבר, באף מקום, חוץ מגמרא בכולל ובישיבה מפי רבותינו גדולי התורה, ואני אומר מניסיון שלא צריך לעבור 'הסמכה' - אפשר לדעת את זה! אמנם תמיד יש מקום לשמוע, להתייעץ, ולקיים בזה "מכל מלמדי השכלתי", אבל אפשר למצוא אנשי חינוך הגונים יראי שמים, בעלי נסיון, שיש להם הרבה מה להקנות הדרכה ועצות למלמדים, ואכמ"ל.

"מכונים למורים" זו פירצה גדולה שיש בה הרבה מכשולות. אנחנו יודעים מכאלו שעברו בכל מיני מכונים חרדיים כאלו, שיש שם מרצים שהם בעלי 'מינות' כפשוטו. אני לא רוצה להזכיר שמות של מקומות, אבל אני בעצמי דיברתי עם אנשים שלמדו במקומות האלו והם סיפרו לי שיש שם הרצאות ממרצים חילוניים.

באחד מהמקומות הידועים, המרצה ל'פסיכולוגיה' מסוגל בתוך ההרצאה להשוות את הפסיכולוג הגרמני הידוע מול ה'נפש החיים' או מול 'הרמב"ם', עפרא לפומיה. האם יתכן שאת הסחי ומאוס הזה רב"ה ילך ללמוד? הרי גם אם הוא יהיה צדיק תמים זה ישפיע עליו! לא יתכן שאדם יישב בהרצאה כתלמיד לפני מי שמלמד אותו, והוא כל הזמן יתנגד. ברור שבהרגשה הפנימית תיווצר אצלו הערכה כלפי מי שמלמד אותו - הוא הרי יושב אצלו כדי לקבל ממנו 'כלים' איך ללמד - וכשנוצרת הערכה מקבלים את

לא על דעת כן שלחנו את הילדים שלנו לחיידר, זה לא החיידר שלנו! האמא צנועה ועם כיסוי ראש, האבא לומד חצי יום, לא זו הבעיה. אבל המראה והסגנון, השפה, עולם המושגים, וכו', לא מתאימים בשום אופן לרוח של החיידר.

ועכשיו נוצר מצב שיש בעל הבית חדש על מוסדות הפטור! לבעל הבית הזה קוראים לו 'משרד החינוך', מהשר והמנכ"ל עד הפקיד האחרון המוסמך על ידו לטפל בדברים אלו. בתקנות החדשות יש גם התחייבות שמנהל המוסד ימסור למפקח את כל הידיעות הנחוצות לו, את כל המסמכים כולל את שעות הלימוד ואת כמות הלימוד של כל מקצוע. זאת אומרת פיקוח מהודק מאד.

זה כבר צורה חדשה של 'חדרים', זה לא מה שאנחנו התכוונו, לא לשם זה שלחו ההורים את התלמידים. לא על זה אנחנו מוסרים את כל הכוחות שלנו.

הנושא השלישי: השתלמויות למלמדים

פגיעה בטוהר המחנכים של ילדי ישראל

נושא חמור נוסף שיש בתקנות, זה הנושא של 'הסמכת מלמדים'. יש כאן תחבולה של משרד החינוך. מדברים כל הזמן על 'הסמכת מורים', ובהתחייבות שאנו נדרשים לחתום עליה כתוב שאנחנו מתחייבים להעסיק עובדי הוראה "על פי כל דין". מה הכוונה בנוסח הזה? ובכן, בחוזרי מנכ"ל משנת תשע"ה ואילך כתוב במפורש שעובד הוראה חייב לקבל 'הסמכה'. בתקנות זה מוזכר, אבל לא כתוב שזה 'חובה', וגם ב'התחייבות' של הרשיון לא כתוב מה הפרטים בענין.

הסיבה לכך היא כי הם רוצים להרגיל אותנו לאט לאט בלי שנרגיש, למושג הזה. הם מדברים ע"ז בפרהסיה ובריש גלי, ואני

בנושא הזה של 'רישום תלמידים', אנחנו קיבלנו את הבקשה הזו כמדומה כבר לפני כארבעה חודשים ולא עשינו כלום, לא חתמנו כלום, היינו צריכים לחתום עד תחילת ניסן, ואחרי החג קיבלנו שוב הודעה על הרישום, ולא חתמנו. אבל זה מראה שהם מתכוונים לכך בכל הרצינות.

חשוב לי להסביר. לכל חיידר יש את הכללים והקריטריונים שלו שנוגעים לצביון של החיידר, בין אם הם קריטריונים כתובים או לא כתובים, ולפי הקריטריונים האלו מקבלים או לא מקבלים את התלמידים לת"ת. אנחנו תמיד זוכרים שאנחנו לא חיים לעצמנו, אנו רק שליחים של ההורים לחנך את הילדים, והאימון שההורים נותנים בנו - עוד לפני צורת ורמת הלימוד - זה על צביון התלמידים שייכנסו לת"ת, באיזו סביבה הילד שלהם יגדל. הם סומכים עלינו שאנחנו מתאימים את התלמידים, ובפרט את המשפחות. לפעמים קורה שהורים באים בטענות שפלוגי לא מתאים לרוח המקום, הם מרגישים, וגם יש השפעה על הילד. כמובן שמדובר בדקויות כאלו שאני לא רוצה לפרט בפרהסיה, אבל כל אחד מבין על מה מדובר.

אני אתן דוגמא איזה נזק יכול להיגרם אם נצטרך לתת דין וחשבון על הרישום של התלמידים למשרד החינוך: למחרת ההודעה האחרונה שקיבלנו ממשרד החינוך בנושא 'רישום התלמידים', באה משפחה לרשום את הילד. אני לא רוצה לתאר כאן את הנידון, זו משפחה שאיננה מתאימה כלל וכלל לצביון של החיידר. ובכן, אם הם יעשו 'ערר', לא יהיה לי שום נתון - שבהשקפה הכי אוהדת של משרד החינוך אלי - אני אוכל לנמק להם מדוע אני מסרב לקבל אותם. ואם אני אקבל אותם, יקומו ההורים ויגידו, ובצדק מוחלט:

תקופת הביניים, בה הוראות התקנות יעמדו בתוקף, תאפשר למשרד החינוך לקיים עבודת מטה ובכללה הידברות עם מוסדות הפטור, לגבי תכנית הלימודים שתונהג במוסד ופעילויות להכשרה גוספת של עובדי ההוראה במוסדות אלה במקצועות מסוימים.

המזימה נחשפת:

חתירה מפורשת לדרישה עתידית של 'חובת הסמכה' ממשלתית למלמדים

טריפה ולא לאכול כי ברור לנו האיסור, מי שברור לו - אין לו נסיון מה יהיה.

אנחנו צריכים בשנה הבאה לבנות מספר כיתות בגלל ההחלטה שלנו. מאיפה מביאים כסף? אין לי תשובה ע"ז. אנו סומכים על הקב"ה שיהיה בעזרנו, אבל אף אחד לא הבטיח לנו שום הבטחה שבגינה עשינו את הצעד הזה. אנחנו לא צריכים לתת תשובה 'מה יהיה', אנחנו לא נביאים ולא יודעים מה יהיה, אבל אנחנו עושים את מה שמוטל עלינו לעשות!

השי"ת יעזור שניצל מכל הגזירות הקשות.

השם גדול מזה, בעצם החתימה'. כמובן שקיבלנו על עצמנו ולא היה לנו שום בית מיחוש ומקום לשאלה.

אמנם זה לא דבר פשוט, ברור לנו שנעמוד בפני מצבים מאד קשים, זו מעמסה גדולה. אבל אני חושב שהנקודה היא מה שמרן ראש הישיבה הגר"ש אויערבך זצוק"ל היה אומר: "אני בינה - לי גבורה". מי שמבין את העניין ורואה את הדברים - כפי שהם באמת - כמה זה מסוכן, ואת החילול ה' שיש בעצם החתימה, אין אצלו מקום לניסיון! כמו שאין לנו נסיון ללכת ברחוב ולראות חנות שמוכרת

ההשפעה ההרסנית. המלמד יקבל ויספוג את כל הארס, ועם הראש הלא-נקי הזה הוא ילמד את התלמידים בכתה.

יש דרישה ומגמה מצד משרד החינוך לנושא הזה, רואים את זה בבירור וכמו שאמרתי קיבלנו ע"ז הודעות רבות בתקופה האחרונה. יום אחד קיבלנו קובץ עם טבלה כדי לעזור לנו לדעת איך למפות את רמת המקצועיות של המלמדים. ומדובר שם על 'תואר ראשון' ו'תואר שני'. בימים אלו, בתחילת חודש אייר, משרד החינוך הוציא פרויקט של 'הסמכת מורים' בחינם, עם התחייבות שכל אחד חותם שכן וכך זמן אחרי ההסמכה הזו, הוא יעבוד בהוראה. את המימון להסמכת מורים הם נותנים במכונים לא דתיים (!), אבל כמו שאמרתי גם ה'מכונים החרדיים' שמם כבר יצא לשימצה בהרס שלהם.

תשובה כללית על הרבה סעיפים שכולם טוענים, אפשר להסתדר, או אין כוונה לחובה של סעיף זה או אחר, יש במסמכים הרבה דברים שאפשר להחליט האם הם כתובים במפורש או לא. תשובתנו, כפי שאמר מוריני ראש הישיבה הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א, היא, שצריך גם חוש טעם וחוש ריח כדי לדעת איך לקרוא את הדברים, ובחוש הטעם והריח שלי אני מרגיש ומבין היטב שהם הולכים על הכל! הם מתכוונים להגיע למצב שאנחנו נקבל בישיבות תלמידים שאינם מאמינים בי"ג עיקרים.

"אני בינה לי גבורה"

היתה לנו אסיפה בראשות מוריני ראש הישיבה הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א, הוא עבר על כל החומר באריכות רבה והוא זעק: שומו שמים! מה מקום יש כאן לשאלה?! זו הקריאה שיצאה מאותה אסיפה. כולנו, ששה תתי"ם שתחת הכוונתו של מורנו ראש הישיבה שליט"א, קיבלנו מפיו את ההוראה הברורה: לא לחתום! הוא אמר: כל מקום ששמי עליו לא יתכן שיחתום על הדבר הזה! הוא אמר - 'אין לך חילול

תלמידים של משרד החינוך...

ציטוטים מתוך התקנות החדשות בעניין הרישום לתתי"ם

(ההדגשות אינן במקור)

תקנה 6. בעל מוסד ומנהל מוסד ימסרו למפקח כולל הממונה על מוסד הפטור את כל המסמכים שיבקש לעניין תכנית הלימודים המתקיימת בכל כיתה, התקנון, טופסי רישום של תלמידים **והחלטות לגבי בקשת הרישום**, ימי הלימוד, ימי החופשה, רשימת התלמידים, יומן הנוכחות של התלמידים בכל כיתה וכן תזכיר הסבר לצורך פיקוח על עמידת מוסד הפטור בתנאים שבתקנות אלה.

תקנה 7. (א) הרשם הראשי כמשמעותו בתקנה 2(א) לתקנות הרישום **ממונה על ביצוע הרישום בכל מוסד פטור ומנהל כל מוסד פטור כזה חייב לקיים את הוראותיו לגבי הרישום...**

דברי הסבר לתקנה 7 – מתוך המסמך "דברי הסבר" המצורף לתקנות:

דברי הסבר לתקנות 7-8: ...ייקבע כי הרשם הראשי שהוא מנהל מחלקת החינוך ברשות החינוך המקומית **יהיה ממונה ואחראי על נושא הרישום גם לגבי מוסד פטור** ... כמו כן הדבר יאפשר דיווח מסודר לרשות המקומית וכך רשות החינוך המקומית תדע היכן רשומים התלמידים.

תקנה 11. (א) נרשם תלמיד למוסד פטור, **יודיע על כך מנהל המוסד למשרד החינוך, ולרשם הראשי של הרשות שבתחומה פועל המוסד** או למי מטעמו ולרשם הראשי של הרשות בתחומה התלמיד מתגורר או למי מטעמו במועדים אלה...

בס"ד

י"ז באייר תשע"ח

כב' מערכת קול החינוך

הופתענו לראות את הביקורת על חוברת פסיכולוגיה לגיל הנעורים בפעם השנייה.

החוברת הורדה מהמדף כבר לפני כחצי שנה.

מן הראוי שלפני שהנכם מפרסמים ביקורת נא לוודא האם עדיין יש שימוש בחומר המבוקר.

בברכה

מרכז ההשתלמויות

הליכות בית יעקב

מודיעין עילית

סמינר למורות ולגננות
הליכות בית יעקב ע"י
רד"ח מניצבות המשפט 111 מודיעין עילית
טל: 08-9790745
מבית מס': 08-9147102

נחרדו ממעשיו והתרחקו ממנו. הלה חיפש עצה כיצד יוכל להשאיר מעורב בין הבריות... מה עשה, חתך את ראשו של החזיר, קיצץ את רגליו הקדמיות והאחוריות, קיפד את זנבו, ואף את כריסו שלח אל ארץ גזירה, נותר "בסך הכל" כזית בשר... האם יודע מאן דהוא, כזית זו, מה היא?!... "דבר אחר" נשאר לעולם "דבר אחר"!

כל זמן שלא יעקר מן השורש אותן דעות זרות וכוזבות, לא בכתב ולא בע"פ, לא בחוברות ולא בדפי עבודה, הרי שלא יועילו "הורדות מהמדף" שמטרתם להשתיק ביקורת ציבורית ההולכת וגוברת, נוכח ההתפרקות ההולכת ופושה בציבוריות החרדית, ולדאבונינו חודרת גם לבין כותלי הסמינרים, שכבר בהווה מגדל דור חדש אשר לא ידע את יוסף, ומי מדבר על הדור הבא, שאז כבר חלילה לא יהיה מי שיבין את גודל החורבן וההרס, באם לא נתעשת בעוד מועד לעצור את המירוץ המטורף להשלים ולהתפייס עם דעות כוזבות וזרות.

תקוותינו שמנהלי הסמינרים יתעשתו בעוד מועד, וישובו לדרך המסורה לנו מדור דור, ללא התרפסות והתקרבות לדעות הכוזבות והמגמות השלטוניות המבקשות לעקור את הכל ח"ו.

נ.ב. מתוך תקווה שאכן ה"הורדה מהמדף" מבטאת שינוי כל שהוא בהבנה שהדברים אינם ראויים, וחובה לגנום. אף אנו גנזנו "מאמר שני בסדרה" על החוברת המדוברת האחרונה, שעליה צויין שהיא "ירדה מהמדף" שכבר היה מוכן לדפוס - המערכת.

האם גם ההשקפה הפסולה ירדה מהמדף?!...!

במערכת התקבל מכתב מסמינר למורות ולגננות "הליכות בית יעקב" (פוירשטיין) במודיעין עילית, בו הם מביעים את הפתעתם על הביקורת שנכתבה בגליונו הקודם על חוברת "פסיכולוגיה לגיל הנעורים", בטענה ש"החוברת הורדה מהמדף כבר לפני כחצי שנה".

ראשית, הרי לא מדובר בחוברת שנכתבה ע"י גוף או כותב חיצוני, ובטעות נכנסה ל"מרכז ההשתלמויות" של הסמינר, וכאשר נודע הדבר הוא "הורד מהמדף". מדובר בחוברת שעל עמוד השער שלה מופיע שם המו"ל שהינו מתוך הסמינר בעצמו, כך שגם אם אכן אמת הדבר שהחוברת הורדה מהמדף כבר לפני כחצי שנה, אך האין זה מעיד על ההשקפה הקלוקלת של המו"ל, של מי שאמור לעצב את השקפתו של מורות העתיד לבנות ישראל? האם בגלל שהחוברת ירדו מהמדף, ההשקפה השתנתה אף היא לטובה? ואם אכן זה קרה (והלוואי שזה כך) מידע זה היה מן הראוי שיפורסם בציבור!

זאת ועוד, במכתב זה מרומז על ביקורת נוספת שנכתבה בגליונו (מס' 100 חודש אלול תשע"ז) על חוברת נוספת של הסמינר בשם "טבע לגיל הרך - מדעי הטבע בגן", בו מנסה הכותבת "לגיר" את המדע הכפרני, וכך להחדירו כבר בגיל הרך למוחן של ילדי ישראל טהורים, וכן מעלה החוברת על נס את חשיבות הקניית המדע כבר בגיל הרך, ועל החשיבות של הגננת "להשתמש בשפה מדעית ולהבהיר מושגים דרך התנסות ופעילות חושית", "עמדות חיוביות של ילד כלפי מדע, מוטיבציה להישגים במדע ותפיסת המדע כתחום מעניין - כולן גורמים המנבאים כי אותו ילד יעסוק במדע ויגיע להישגים בו בטווח הקצר ובטווח הארוך", "חשיפה לפעילויות מדעיות מהנות בילדות, עשויה לפתח בהם עמדות חיוביות כלפי מדע גם לעתיד" ועוד ועוד.

במילים אחרות, החוברת נותנת למורות את הכלים, איך להפוך את היוצרות ותמורת להכניס בילדים הצעירים את השאיפה והאהבה לתורה ויראת שמים, במקום זה לנתב את סקרנותם, חוויותיהם וממילא את שאיפותיהם, למדע שהעיסוק בו מרחיק את האדם מהבורא ועבודתו ומעמיד אותו בפני סכנות רוחניות קשות. וכאן נשאלת השאלה, האם גם חוברת זו "ירדה מהמדף"?

ומה בדבר דפי עבודה במסגרת לימודי "אזרחות" הנלמדים בסמינר המסקרים את מושגי הצבא במדינת ישראל והמדיניות הישראלית וכו', ומחדיר למוחן של התלמידות הערצה לכפירה וכופרים ומקרב אותן להוויה ה"ישראלית" על כל המשתמע, כפי שהובא בגליונינו (מס' 104 עמוד 7). האם גם אלו "הורדו מהמדף"?

משל למה הדבר דומה, למשכיל שהחליט ביום בהיר אחד להכניס לביתו "דבר אחר". אך "משום מה" כאשר נודע הדבר בין הבריות, הם

כך התייחסו פעם לפירצה!

והיום?...

לכבוד מערכת קול החינוך שלום וברכה וישר כח על פעלכם ובברכה שתחזקנה ידיכם. בהקשר למה שראיתי בעלון החשוב שלכם בגליון האחרון (מס' 105 שבט תשע"ח) על מכשול חמור בצניעות שאירע בטיול של בנות בית יעקב, ברצוני לספר מה שבדידי הוה עובדה לפני כ-28 שנה, כאשר שני בנותי שלמדו אז בסמינר בית יעקב בירושלים, השתתפו בטיול של הסמינר שיצא לדרך עם כמה אוטובוסים ובליווי שני "אנשי בטחון".

הדבר היה למורת רוחי, והחלטתי לכתוב מכתב למרן הרב שך זצ"ל בו גוללתי את אשר עם לבבי. לאחר יומיים קיבלתי טלפון מהגבאי הרב אסחייק שאמר לי שמרן רוצה לדעת פרטים מדוייקים, כי הדבר חמור מאד בעיניו, ובהיות שהוא אמור להיות בירושלים בעוד יומיים, הוא רוצה לשמוע עדות אישית מה היה שמה ורוצה לפגשני טרם יפגוש את מנהל הסמינר.

לאחר יומיים התקשר אלי הרב אסחייק ואמר שמרן כבר הוכיח את המנהל על הפרצה והודיעו שלא יעלה על הדעת שיקרה שוב תופעה חמורה שכזו.

כך טיפלו פעם בפירצות שכאלו...

בכבוד רב א.י. פרויליך

וסרתם... ועבדתם!

לכבוד מערכת קול החינוך. לאחרונה נשמעו התרעות רבות נגד התופעה שמפקחות מגיעות לגנים ובפיהם הוראות שערורייתיות. אז אם מאן דהוא חשב שזה סוף הדרך, ברצוני ליידע את הציבור שישנן התפתחויות נוספות בנושא. לאחרונה הגיעה אותה מפקחת הידועה בהשקפותיה הקלוקלות, מהמחוז החרדי... לבי"ס... שבשכונת... ירושלים (פעם קודמת

היתה בחודש אדר), והמנהלת שתמיד טענה שהמפקחת רק משוחחת איתה, אך אינה נותנת הוראות בפועל למורות, וכנסה לראשונה לתוך הכיתות כשהילדות קבלו הוראה מהמורה לקום לכבודה, ולאחר מכן נשאה דבריה בפני הילדות.

אז אם חשבנו שנגיע לנקודה מסויימת, ושם זה יעצר, אז הנה לנו שמדובר בתהליך זוחל שככל שחולף הזמן, העניינים הולכים ומתקדמים (או ליתר דיוק מתרחקים), ואוי לנו לאן יגיעו פני הדברים, וכבר אמרו חז"ל "וסרתם... ועבדתם", שאם סרים מעט מהדרך, מגיעים עד לעבדתם וכו'... ה' ירחם.

אין מנוס. חייבים לקפוץ מהעגלה המתדרדרת...

בכבוד רב קורא מירושלים

תא קולי:

בגן מרכזי וידוע בירושלים (נמצא ברח'...) הגיעה מפקחת שסיירה בגן, כשהיא שולפת הוראה בלתי צפויה שאין ללמד על "אמן"! והנימוק: "הילדים אינם מבינים את המשמעות..."

יצויין שהמנהל של רשת של גן זה סיפר לא מזמן בתקשורת, שבמוסדותיו מכבדים מאד את המפקחות של מה"ח ומקבלים אותם בכבוד.

להיכן נעלם הרגש המינימלי של קדושה וצניעות?

לכבוד עורכי הגליון החשוב שהוא עבורנו כמים קרים מעל נפש עייפה.

בני שיחי' לומד במכינה בת"ת מסויים. הוא התקשה במקצת בקריאה ועקב כך נתנו לו "מורת עזר" עם מימון מהעירייה בהמלצת ועדה המוסמכת לכך.

באתי עם המלמד של הילד לוועדה, וישבו שם 2 בנות שעדיין אפשר להגדירן 'חרדיות'... וגבר אחד.

אחת מהן הכריזה ואמרה: אני אחראית לפקח על גננים מטעם משרד החינוך.

לאחר שיצאנו את המקום, אמר לי המלמד שהוא מכיר את כל השלישייה הזאת והם ישבו אצלו אתמול בכתה 413 שעה, על מנת לראות ש"הכל תקין".

אגב, כמה מילדיי טוענים כמסיחים לפי תומם, שלפני כשנה ישבו 'מפקחות' בכתה ז' (כיתת בנים) והשקיפו על הנעשה, וכידוע שכמות המפקחים המבקרים בתת"ם מוסיף והולך.

האמנם אבד מאתנו רגש הקדושה והצניעות המינימלית, הן בקשר ההדוק שבין מפקחות למפקחים, והן בהגעה מפקחות לכיתת בנים, ללמד לקח למלמדים!?

האם הדרדר המטורף הזה, ייעצר במקום כל שהוא?!...

ל"ג בעומר בגירסת משרד החינוך

לכבוד קול החינוך אבקש להביא סיפור ששמעתי ממקור ראשון.

גיסתי תחי' עובדת כמסייעת לגנת בג'ן שפה' איכותי, לילדים בחיידר רגיל בעיר ביתר. לפני ל"ג בעומר קיבלה הוראה מהגנת, שלא להתחיל עם הסיפור של רבי שמעון בר יוחאי והמערה וכו' אלא קודם כל ללמד על אש, על חומרים דליקים מה דליק ומה לא, על כויות, על מכבי אש, על 'איך מכינים מדורה', ורק בסוף לקראת ל"ג בעומר לספר על הרשב"י.

במקום לחמם את הלבבות של הפעוטים הטהורים באש הקודש של הרשב"י ודברי התורה הקדושה שהם נחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים (כלשון הפסוק בתהילים), מחדירים אש זרה של כויות וחומרים דליקים מכבי אש ושאר הבלים. לעומת **שבעבר כשהראש עדיין היה ישר, סיפרו מההתחלה על הרשב"י, המערה וכו', ורק לבסוף דברו על האש והמדורה וכו' ואף עשו עבודות יצירה על כך, אך גם את אלו חיברו עם החום הרחוני.**

וזהו ההבדל הקטן-גדול... אז, מה שנחרט במוחו של הילד, היה קדושתו של רבי שמעון ומסירות נפשו לתורה הק', ואילו היום בחינוך המחודש, כאשר מדברים עם הילד על ל"ג בעומר, הוא נזכר בחומרים דליקים, בכויות ובמכבי אש...

כך מגשמים כל נושא של יהדות, שנהפך ככלי ללימודי פיזיקה.

אוי לנו שכך עלתה בימינו.

חוברת כפירה לילדי ת"ת!

לכבוד מערכת קול החינוך
אני מצ"ב דפים מחרידים, שע"פ ההלכה יש להשמדם מיד בגמר הבדיקה (אני שולח לכם אותם אך ורק כדי שתיווכחו שאני דובר אמת).

ומעשה שהיה כך היה:
בת"ת חסידי בעיר ביתר, עבדה מורה ב"הוראה מתקנת" לילדים מתקשים, מטעם ארגון חסד מסוים.

המורה מסרה למטופלים בהשאלה חוברת לתקופות קצרות בה למדו בהם הילדים בבית ולאחר מכן החזירו את החוברת לת"ת.

לפני תקופה מסויימת עזבה אותה מורה את המוסד, והמחליפה המשיכה אף היא להשתמש בחוברת הנ"ל שהשאירה קודמתה.

לאחרונה הבחין המפקח הרוחני של הת"ת בחוברת, וכשפתח אותה גילה לחרדתו שהוא מלא וגדוש בכפירה נוראית במעשה בראשית ושנות עולם רח"ל.

כמוכן שהוא סילק תיכף ומיד את החוברת, אך התבטא שהדבר שהכי מדאיג אותו, זה שאף אחד מההורים לא התלונן במשך כל התקופה שהחוברת היתה בביתם.

לשאלת המפקח את אחד ההורים על כך, ענה אותו הורה שלא יכול להיות שאצלו בבית הסתובב ספר בעייתי, מאחר ותמיד הקפיד להכניס רק ספרים וחוברת עם חותמת של המוסד וגם על חוברת זו התנוססה חותמת זו. אולם מה שהתברר שהמוסד הטביע את חותמתו בטעות.

לא ידוע אם יש לסיפור זה קשר ישיר למשרד החינוך, והאם קיימת הוראה ללמד מספר זה, או שאותה מורה ביוזמתה הפרטית הביאה חומר מחריד שכזה.

כך או כך, הדבר מלמדנו עד כמה ההשכלה חדרה פנימה, ועד כמה אנשי מקצוע ומחנכים משכיליים ממלאים כיום את מוסדות החינוך.

בנוסף, הדבר מוכיח את פשיטת הרגל של שיטת ה"סמוך" של ההורים, שאינם ערניים דיים למה שצאצאיהם לומדים, וסומכים על המוסדות בעיניים עצומות.

הורה מודאג

ה"צהרונים" - שטח הפקר!

לכבוד מערכת קול החינוך

מצ"ב חוברת שקבלתי מאברך שבתו לומדת בגן של אחד הרשתות החרדיות בעיר חרדית למהדרין, ולקראת ל"ג בעומר חילקו לילדות ב"צהרון" חוברת צביעה בנושא ל"ג בעומר (המצו"ב), בו ישנם ציורי ילדים: ילדה בלבוש חילוני מובהק מביאה עצים לילד בלי כיפה לראשו למדורת ל"ג בעומר; ציור של "בר כוכבא" בריון מגושם ומפחיד; חץ וקשת יחד עם המגן דוד, ולסיום מידע לגנות על חוברות נוספות ב"סדרה" (אשר מי יודע אולי מהם כבר חולקו לזאטוטים הטהורים בגן ר"ל) כדלהלן: "אנגלית צבעים, זהירות בדרכים, צורות, בריאת העולם, השפה העברית, פורים וחנוכה, יום העצמאות, שבועות פסח, הגדה של פסח, מכות מצרים, ט"ו בשבט.

כאשר אחת האמהות הסבה את תשומת לבה של הגנת, היא אכן הסכימה שזה חמור מאד, אך הוסיפה בנחרצות שהגנת של ה"צהרון" אינה יכולה לעקוב אחרי כל חומר שמביאים לה עבור הילדות, וזה תפקידם של ההורים להתריע על כך, הגנת הוסיפה לומר לאותה אמא, שמלבדה אף אחת לא התלוננה.

ראשית, מה זאת אומרת שהגנת אינה יכולה לעקוב אחרי החומר, וכי אם יחולק חומר מסיונרי גם אז היא תתנער מאחריותה על כך? ובכלל ההורים רואים את החומר, רק אחרי שהילדות כבר קבלו אותו והארס כבר נכנס, אז מה תועיל ההתרעה 'למפרע'?

ברצוני לציין שבעבר כבר התרעתם על כך שה"צהרונים" בגני הילדים יהיו אוטונומיה חילונית במוסד חרדי, והנה לדאבון לב החשש מתמשש לנגד עינינו.

אם בעבר כתבתם על נקודה נוספת שהילדים שישהו מחוץ לבית שעות נוספות, יחסר להם החום הביתי והכל כך נצרך של אמם יולדתם, הנה לעינינו הדברים חמורים הרבה מעבר לכך, בשעות הפקר אלו מחדירים בפעוטים את הקור הכפרני ללא כיסויים. ומי יודע איזה עוד דברים פסולים מלעיטים את ילדי ישראל בשאר מקומות, ובפרט בגני הפריפריה ששם אין כלל מי שירגיש בתופעה הנוראה הזו.

בכבוד רב

השם והכתובת שמור במערכת

